

Studijní
materiál
k výstavě

**Magdalena
Jetelová
Dotek doby**

17/03/—
03/09/2017

01 **O výstavě – úvod**

02 **Instalace Dotek doby**

03 **Vybraná díla
Magdaleny Jetelové**

04 **Stručný životopis
Magdaleny jetelové**

05 **Veletržní palác jako
inspirace**

06 **Navštivte ve stálé expozici**

07 **Další zdroje informací
o umělkyni a výstavě**

08 **Informace**

01

0 výstavě – úvod

Magdalena Jetelová patří k výrazným a neopominutým osobnostem mezinárodní sochařské scény. Její síla spočívá v citlivosti vůči prostoru, jeho paměti a kontextům – souřadnicím, které určují výslednou podobu její práce obepínající celý svět (Vídeň, Londýn, Mexiko, Kuba, USA, Austrálie...).

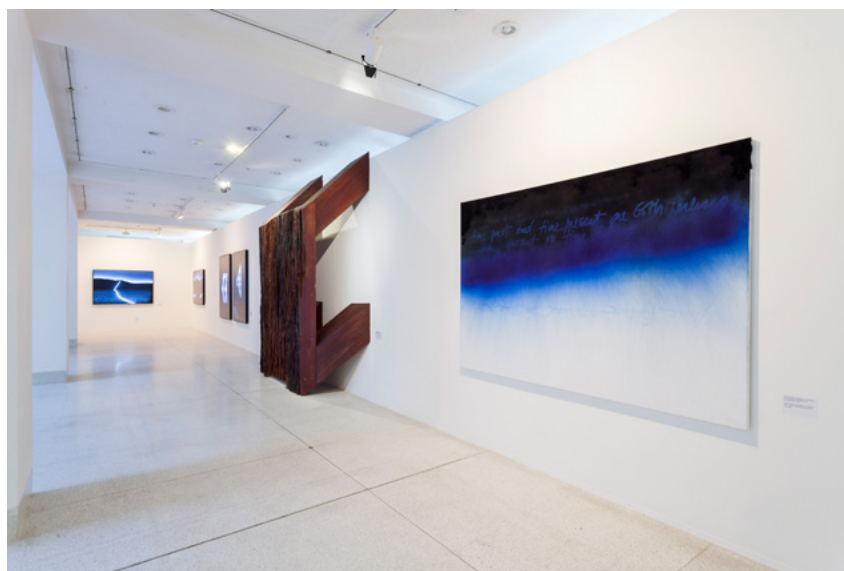
Po zhruba roční intenzivní přípravě je možné ve Veletržním paláci zhlédnout obsáhlou prezentaci díla Magdaleny Jetelové. Výstava Dotek doby zahrnuje monumentální instalaci vzniklou přímo pro prostory Malé dvorany Veletržního paláce a také výběr

starších i současných děl umělkyně, která v souvislostech ukazují přemýšlení a témata vlastní její tvorbě.

Výstavu připravila ve spolupráci s autorkou kurátorka a ředitelka Sbírký moderního a současného umění Národní galerie v Praze Milena Kalinovská.

1

2

3

1/ a 2/ Pohled do výstavy – ochoz Malé dvorany
3/ Ústřední instalace výstavy Dotek doby

02

Instalace Dotek doby

Velkorysá instalace Magdaleny Jetelové *Dotek doby* vytvořená přímo pro Malou dvoranu Veletržního paláce se dotýká povahy místa, pro něž je určena. Autorka vytváří instalaci jako umělou krajinu včetně rozměrů, které s krajinou a s jejím

prožíváním spojujeme, a vkládá do ní významy, s nimiž pracovala ve starších land-artových projektech. Soustřeďuje se na atributy krajiny – na vrstevnice, které jsou podstatné pro intelektuální uchopení přírodního krajinného reliéfu, a na dojem nekonečnosti, navozený zrcadly, jež odkazuje k zážitku procházení krajinou. Terasovitá umělá krajina zatopená tekutinou připomínající ropu navíc zřetelně evokuje také politické, sociální a ekologické souvislosti těžby černého zlata. Zvolenými prostředky si Magdalena Jetelová připravuje půdu pro úvahy o tom, jak lidská aktivita ovlivňuje krajinu a jak se krajina může stát příznakem společenských změn.

Instalace také reaguje na architekturu Veletržního paláce: *Dotek doby*

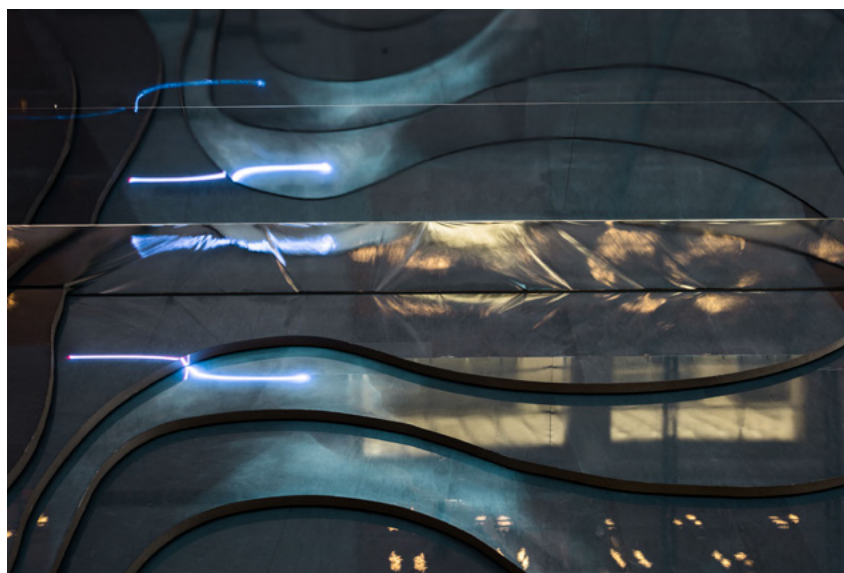
vnáší do pravoúhlého, pravidelného prostoru paláce odlišný, téměř kontrastní prostorový jazyk založený na křivkách, tekuté a přelévající se hmotě, který je ještě umocněn vibrujícími zrcadlovými panely a laserem, jež jsou také součástí instalace.

Pro Magdalenu Jetelovou je příznačná práce s měřítkem – jakákoli výstava této umělkyně naráží na omezení muzejního prostoru, která znemožňují vystavení jejích krajinných projektů. V Malé dvoraně se tedy rozhodla pro opačný přístup. Vytvořila zde miniaturní krajinu, jež ale v kontrastu s okolní architekturou působí monumentálně.

„Kdo vládne světu? Kdo třímá v rukou moc? Jak reagujeme, jestliže krajina, na kterou se pasivně díváme, přestane vypadat idylicky? Krajiny mají pod povrchem ukrytou neviditelnou minulost. Kdo kráčí krajinou, ten šlape po kolektivní paměti. Každý člověk vstupuje do instalace po svém a každý ji po svém zakouší, v závislosti na místě původu, bydlišti či cíli cesty. Těžba ropy je současné geopolitické téma, o němž všichni vědí, ale na něž nikdo nemá vliv. Kdo je vinen? Kdo jsou oběti? Kdo manipuluje koho?“

*Magdalena Jetelová*¹

1. Milena Kalinovská, *Materiál, prostor, čas*, in: Milena Kalinovská (ed), *Magdalena Jetelová, Dotek doby / Touch of Time*, Praha 2017, s. 19.

02

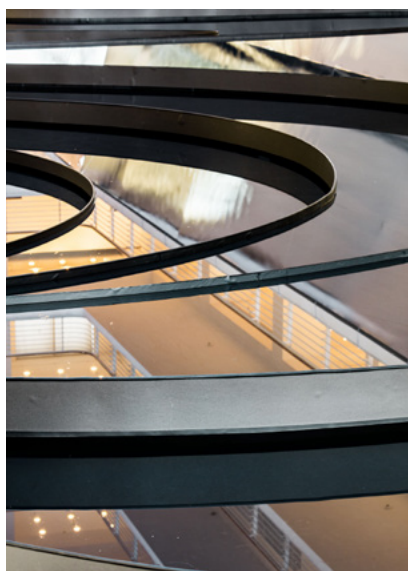
Instalace Dotek doby

1

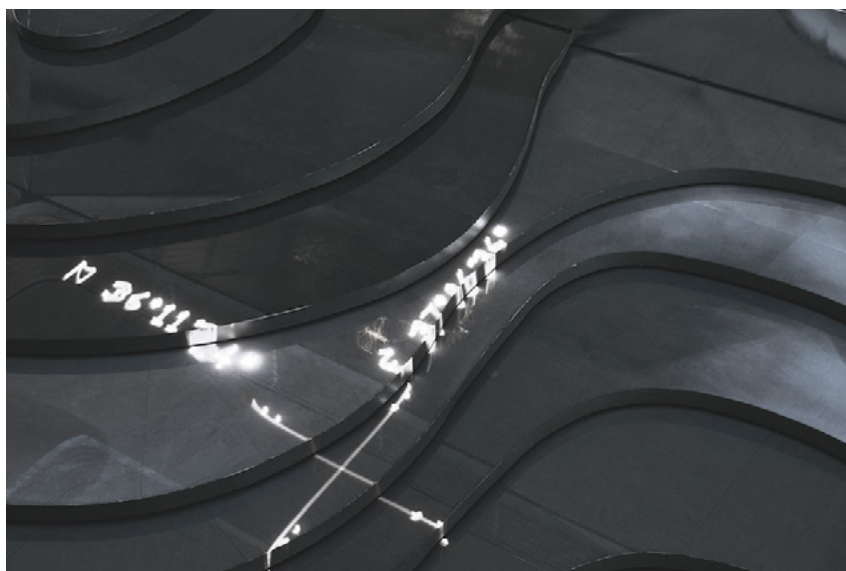
2

3

4

5

1/ a 2/ Budování instalace
Dotek doby v Malé dvoraně
3/, 4/ a 5/ Instalace Dotek doby

03

Vybraná díla Magdaleny Jetelové

Ochoz Malé dvorany Vele-tržního paláce, těsně nad prostorem, v němž se nachází ústřední instalace celé výstavy, je věnován dalšímu představení díla Magdaleny Jetelové. Výběr kreseb, fotografií i objektů uvádí práce umělkyně od osmdesátých let 20. století do současnosti a zahrnuje mimo jiné nejznámější projekty, které Magdalena Jetelová zrealizovala.

1

Magdalena Jetelová vystudovala sochařství na pražské a milánské akademii a již brzo po ukončení studia (1971) se jejím tématem staly monumentální sochařské realizace zpodobňující obyčejné předměty – stoly, židle, schody... Její první velké plastiky vznikaly z betonu, záhy se však stalo dominantním materiálem umělkyně hrubě opraco-

vané robustní tvrdé dřevo. Objekty Stůl (1986), Místo (1987), Průhled (1988), Setkání (1992) a Domov (1992) reprezentují právě takové práce, jež jsou založeny na odcizení každodenního prvku života skrze jeho deformaci, ztrátu účelu a naddimenzování jeho rozměrů.

„Zaujala svým působivým a předimenzovaným nábytkem vyrobeným z dubu. Nahrubo opracované stoly a židle na hranici mezi abstrakcí a rozpoznatelností byly zpochybněním gest moci a obvyklých vzorců nadvlády. Tyto objekty zřetelně odmítaly funkčnost, stály zjevně na nestabilních místech, jako například obrovská židle na schodišti Uměleckoprůmyslového musea v Praze. Ačkoliv bylo jejich poselství v podstatě jasné, nelze je zjednodušit na prostou kritiku systému.“

Susanne Altmann, historička umění a kurátorka²

1

2

3

4

5

- 1/ Stůl, 1986
- 2/ Místo, 1987
- 3/ Průhled, 1988
- 4/ Setkání, 1992
- 5/ Židle, Uměleckoprůmyslové museum v Praze, 1981

2. Susanne Altmann, Okno a zrcadlo, Pohled na dílo Magdaleny Jetelové, in: Olga Staníková (ed), Magdalena Jetelová, (Des) orientation?, Olomouc, 2013, s. 52.

03

Vybraná díla Magdaleny Jetelové

2

Významnou prací počátku osmdesátých let 20. století, jež neměla v tehdejší české umění obdobu, byl návrh Magdaleny Jetelové pro pražské Jižní Město. Umělkyně připravila pro sídliště projekt podzemního zahradního centra, které svou nadzemní částí tvořenou zvlněným terémem s pahorky a údolíčky a osázenou druhově pestrou nízkou i vyšší vegetací působilo jako protiva ha strohým blokům obytných domů. Podzemní prostory byly osvět-

lovány důmyslně navrženými skleněnými stěnami a světlíky a přístupny vjezdu zahradní techniky. Unikátní umělecký koncept předjímající budoucí trendy nebyl realizován, ale představoval ve své době výjimečně podnětný příspěvek k tématu krajinné architektury a nesl i silný ekologický akcent (nízkoenergetické stavby, rekultivace krajiny), který je vlastní i ústřední instalaci výstavy Dotek doby v Malé dvoraně.

„Jetelová tak navrhla vizionářské sochařské dílo, které se nacházelo částečně na povrchu a částečně pod zemí ... Přestože nebyl projekt nikdy dokončen, můžeme zde nalézt počátky ... jejího rostoucího zájmu o krajinu ve vztahu k architektuře.“

Susanne Altmann, historička umění a kurátorka³

1

2

1/ a 2/ Praha – Jižní město, 1982, model

3. Susanne Altmann, Okno a zrcadlo, Pohled na dílo Magdaleny Jetelové, in: Olga Staníková (ed), Magdalena Jetelová, (Des) orientation?, Olomouc, 2013, s. 52.

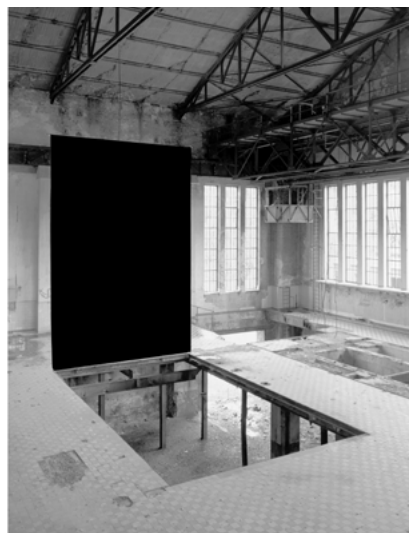
03

Vybraná díla Magdaleny Jetelové

3

Magdalena Jetelová v mnohých projektech tematizuje důsledky a stopy lidské činnosti. Všíhá si prostorů, které procházejí významnou proměnou (stavba nové železniční rychlodráhy v zanedbané průmyslové oblasti King's Cross v centrálním Londýně), či těch, v nichž naopak po letech intenzivního využívání dochází k určitému útlumu, ukládání se k spánku. Projekt Thorr (1988)

je založen na manipulaci s fotografiemi vzniklými v opuštěných fabrikách a budovách důlního provozu v německém Porúří. Do černobílých snímků rozpadajících se prostorů vyřízla umělkyně skalpelem pravoúhlé otvory, jež vytvářejí spolu s původním obrazem nové prostorové iluze.

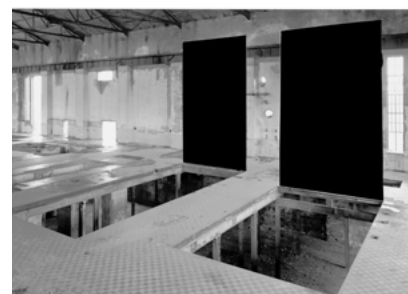
1

2

3

4

1/ a 4/ Thorr, 1988

2/ a 3/ Crossing King's Cross, Londýn,
1997

03

Vybraná díla Magdaleny Jetelové

Magdalena Jetelová je jednou z nejvýraznějších osobností své generace. Současně byla také jednou z postav československé umělecké scény, jimž bylo vystavování v době normalizace takřka úplně znemožněno. Jistou alternativou k oficiálním výstavám tvořily v té době výstavy v místech, jež neměla statut výstavních prostorů, jakými byly například významné Divadlo

4

v Nerudovce, Ústav makromolekulární chemie či prostory, které nebylo z jejich vlastní povahy možno uzavřít. Právě výstavou v Divadle v Nerudovce na sebe Magdalena Jetelová na konci sedmdesátých let výrazněji upozornila, stejně jako se stala ikonou její Židle (1979) vystavená na balkoně domu na Úvozu v rámci výstavy Sochy a objekty na malostranských dvorcích (1981). V té době pořádala Magdalena Jetelová ve svém ateliéru v Tiché Šárce prezentace děl svých přátel. Kromě toho sem zvala osobnosti umělecké scény, včetně těch, které potkala při svém italském pobytu, aby přednášely o aktuálním, konceptuálním přístupu k umění. Podněty, jimiž na ni nové informace působily, mohla však sama naplno rozvinout až po svém odchodu do zahraničí (1985).

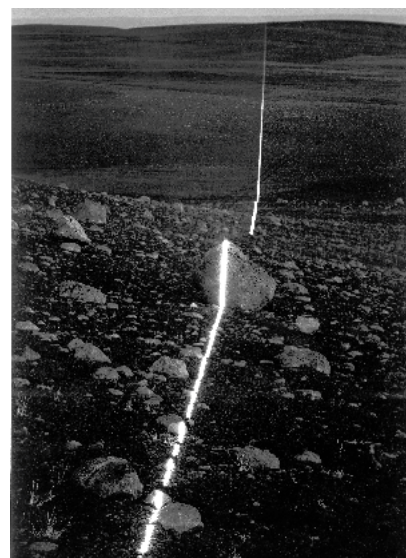
V první polovině devadesátých let 20. století se Magdalena Jetelová na mezinárodním poli umění výrazně

zviditelnila projekty dalece přesahujícími klasickou sochařskou práci.

Iceland project (1992) je důležitou realizací Magdaleny Jetelové, při níž umělkyně pomocí laseru zviditelňuje místo střetu dvou pevninských desek. Středoatlantický hřbet představuje geologickou hranici mezi Evropou a Amerikou a je takřka celý skryt pod mořem, pouze na Islandu je možné sledovat jeho průběh v podobě horského masivu protínajícího ostrov v severojižním směru. Tento projekt jde vykládat v mnoha rovinách – politicko-kulturní i geologické –, stejně jako lze vyzdvihnout jeho vysokou estetickou hodnotu blízkou realizacím některých land-artových umělců (Richard Long, Christo a Jeanne-Claude ad.).

„... světelnou linií metaforicky vymezovala rozpolcenost dnešního světa.“

Marie Klimešová, *historička umění*⁴

1/ a 2/ Iceland Project, 1992

4. Marie Klimešová, Rukopis je v hlavě, in: Milena Kalinovská (ed), Magdalena Jetelová, Dotek doby / Touch of Time, Praha 2017, s. 186.

03

Vybraná díla Magdaleny Jetelové

5

Projekt Domestikace pyramid, sestávající z obřího segmentu pyramidy včleněné do budovy Muzea užitého umění ve Vídni, je další z vrcholných realizací Magdaleny Jetelové. Umělkyně skrze něj otevřela další z témat, která se stala pro její tvorbu podstatná a určující: posuny a proměny prostoru, znejistění diváka, narušení jeho prostorového vnímání. Projekt zároveň poukazuje skrze konfrontaci architektury

budovy s částí pyramidy na téma střetu odlišných kultur a světů, téma pronikání do nového, cizího prostředí (jež je příznačné i pro samotný život umělkyně usídlující se po odchodu z Československa v nové zemi).

„Zajímalo mne, co se stane, když se takové dvě věci potkají, jakým stylem člověk reaguje na něco cizího.“

Magdalena Jetelová⁵

„Když ve své Domestikaci pyramidy vystavené v muzeích ve Vídni, v Berlíně a ve Varšavě vytvořila pyramidu, což je sám o sobě symbol jiné civilizace, pojednávala archetypálním způsobem o tématu příchodu do nové země, o nezapomenutelném zážitku přizpůsobování se.“

Susanne Altmann, historička umění a kurátorka⁶

2

3

1/, 2/ a 3/ Domestikace pyramid, Muzeum užitého umění, Vídeň, 1992

5. Přednášky prostorových tvůrců IV, FVU VUT Brno, <https://www.youtube.com/watch?v=Tlo7IGVho3M>, 20:45

6. Susanne Altmann, Okno a zrcadlo, Pohled na dílo Magdaleny Jetelové, in: Olga Staníková (ed), Magdalena Jetelová, (Des) orientation?, Olomouc, 2013, s. 54.

03

Vybraná díla Magdaleny Jetelové

6

Projekt Atlantic Wall (1994) realizovala Magdalena Jetelová v dramaticky působící krajině pobřeží Atlantického oceánu, jež je ve své délce od Norska po Španělsko osázeno betonovými bunkry stavěnými německým wehrmachtem od roku 1942 jako obrana proti spojenecké invazi. Pomocí oblíbeného laseru, o jehož použití začala uvažovat ještě před odchodem z vlasti, promítá Magdalena Jetelová na ruiny

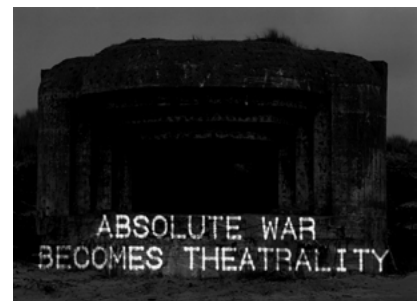
bunkrů upravené citáty z knihy francouzského filozofa Paula Virilia Archeologie bunkru (1975).

1

2

3

03

Vybraná díla Magdaleny Jetelové

7

Jinou kapitolu práce Magdaleny Jetelové představují kresby, v nichž zachycuje své myšlenky a nápady. Ty v některých případech ústí až do prostorových realizací, jindy zůstá-

vají samy o sobě dokladem umělčina uvažování.

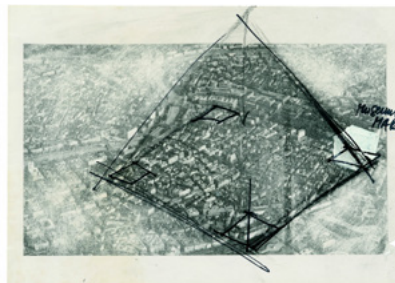
„Kdybychom chtěli najít element, který prolíná celým dílem Magdaleny Jetelové, který ho sjednocuje, nebyla by to ani architektura, ani socha či plastika, ale mnohem spíše kresba a písmo, a ještě hlouběji to, co jim umožňuje existenci, světlo.“

Josef Hlaváček, historik umění⁷

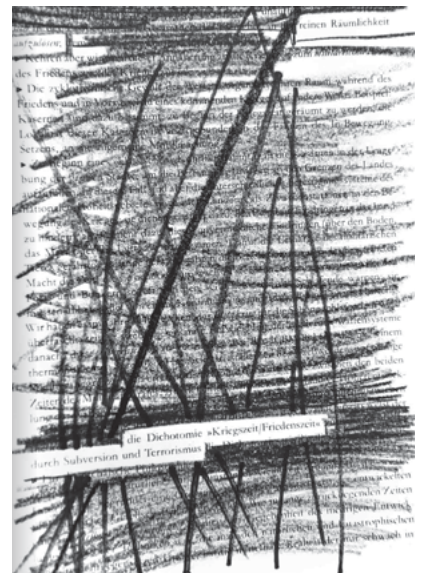
Početně zastoupeny jsou na pražské výstavě i kresby Magdaleny Jetelové. Mezi nejzajímavější patří ty vytvářené pyrotechnikou, světlem nebo rzí, jež autorka v některých případech dále kombinuje s písmem přinášejícím jednoduchá, základní sdělení – jakási mene tekel. Kresbu chápe autorka jako samostatnou polohu své práce, zkoumá různé techniky i možnosti média.

1

2

4

3

1/ *Ultima Ratio*, 2017, kresba sazemi na plátně

2/ Přípravné skici pro *Domestikaci pyramidy*, Muzeum užitého umění ve Vídni

3/ *Time Future Contained in Time Past*, 2017, kombinovaná technika (pyrotechnika, uhl)

4/ Přípravná skica k *Vodní pyramidě*, 1988, kresba na papíře

7. Josef Hlaváček, *Nahlédnutí do díla Magdaleny Jetelové*, in: Renata Roubíčková (ed), *Magdalena Jetelová*, Praha 2007, s. 28.

04

Stručný životopis Magdaleny Jetelové

1946

narozena v Semilech

1965–1971

studium na Akademii výtvarných umění v Praze (v ateliéru sochařství)

1967–1968

studium na Accademia di Brera v Miláně (v ateliéru sochařství)

1979

první samostatná výstava v Divadle v Nerudovce v Praze, kterou na sebe autorka, do té doby známá jen úzkému publiku, výrazně upozornila

1981

účastní se se svou Židlí (1979) výstavy Sochy a objekty na malostranských dvorcích. Židle se stala jedním z hlavních vizuálních motivů spojovaných s touto výstavou

1983

na výstavě New Art v londýnské galerii TATE zastupuje jako jediná umělce východního bloku

1985

emigrace umělkyně do Německa, stipendium města Mnichov a samostatné výstavy v Riverside Studios Serpentine Gallery v Londýně,

Arnolfini Bristol a další

1987

stipendium IFA (Institut zahraničních vztahů, Německo)

1988

hostující profesorka na Akademii výtvarných umění, Mnichov

1990–2004

profesorka na Státní umělecké akademii, Düsseldorf

1991

rezidence a výstava v britském Henry Moore Studio, Dean Clough

1992

projekt Domestikace pyramid, Muzeum užitého umění, Vídeň (MAK) a Iceland Project

1993–1995

konzultantka Václava Havla na Pražském hradě, v roce 1993 samostatná výstava v Letohrádku královny Anny

1995

projekt Atlantic Wall

1998

projekt Dislokace pro barcelonské

Muzeum současného umění (MACBA)

2000–2001

výstavy Atlantic Wall v Kulturním domě v Českých Budějovicích a Domě umění města Brna

2004–2012

profesorka na Akademii výtvarných umění, Mnichov

2008

hostující profesorka na Akademii výtvarných umění v Praze

2013

samostatná výstava (Des)orientation? v Muzeum umění Olomouc

2017

samostatná výstava Dotek doby, Národní galerie v Praze

Umělkyně získala řadu prestižních mezinárodních ocenění.

Žije a tvoří v německém Bergheimu a v Praze

05

Veletržní palác jako inspirace

Veletržní palác se stal již mnohokrát inspirací pro české i zahraniční umělce. Ti reflektují ve svých dílech jeho historii, současnost nebo třeba fascinující architektonickou podobu této monumentální funkcionalistické budovy.

Dominik Lang

Šetření příčiny

2012 /instalace/

I pro Dominika Langa se stal Veletržní palác a jeho historie inspirací pro výmluvné dílo. Instalace Šetření příčiny vrací diváka skrze silné vjemy nejen vizuální povahy do srpna roku 1974, kdy Veletržní palác postihl devastující požár, a do doby následující krátce poté, kdy se rozvířily debaty o další budoucnosti a využití funkcionalistické budovy.

Dominik Lang (1980) je jedním z nejvýraznějších českých umělců své generace. Ve své tvorbě dalece přesahuje tradiční sochařský přístup směrem k instalaci, konceptu a performanci. V roce 2011 reprezentoval Českou republiku na mezinárodní přehlídce současného umění –

Josef Dabernig

Vrátnice

2015 /instalace/

Josef Dabernig navázal roku 2015 spolupráci s Národní galerií v Praze. V rozvíjející se instalaci zahájené částí nazvanou Vrátnice mapuje skrze černobílé fotografie fascinující a specifický prostor návštěvníkům nepřístupné části Veletržního paláce. Své fotografie aranžuje umělec spolu s nalezenými kulisami každodenního života.

Josef Dabernig (1956) je rakouský umělec. Vystudoval sochařství a kromě toho se soustřeďuje na práci s textem, fotografií, film a architektonické instalace. V roce 2015 působil jako hostující pedagog na Akademii výtvarných umění v Praze.

06

Navštivte
ve stálé
expozici –
2. patro

Hugo Demartini

Model I, Model II

1983

Hugo Demartini patří k významným českým umělcům druhé poloviny 20. století. Jeho tvorba zahrnuje sochařské dílo i akce v přírodním prostředí. Model I a II jsou jedny z mnoha objektů architektonické povahy, kterým se autor věnoval od konce 70. let 20. století. Jejich podoba budí dojem hry s prostorovým vnímáním diváka a lze se ptát,

zda se jedná o zmenšený odraz skutečnosti, nebo o záměrně nevelký prostor, který přesto působí monumentálně. Dílo se tak ocitá v blízkosti realizací Magdaleny Jetelové (Židle, 1979; Stůl, 1986), které rovněž znejistují diváka, v jejím případě však svým přeexponovaným měřítkem.

Zorka Ságlová

Klazení plín u Sudoměře

1970

Zorka Ságlová (1942) se podobně jako Magdalena Jetelová nechává často inspirovat historií a pamětí prostoru, v němž se nalézá. Mnohohvrstevnaté dílo Klazení plín u Sudoměře je nejen vizuální připomínkou vítězné husitské bitvy a esteticky působící realizací v krajině, ale také určitým mementem mori normalizačního období. Jiný projekt Zorky Ságlové nazvaný Pocta Gustavu Obermanovi připomíná zase historii jedné z postav města Humpolce

skrze happening s ohněm realizovaný autorčinými přáteli v krajině původních událostí.

06

Navštivte
ve stálé
expozici –
2. patro

Stanislav Kolíbal

Nedostatečně vymezený prostor

1970–1972

Olympie I

1999

Stanislav Kolíbal (1925), patřící k nejvýraznějším umělcům 20. století, se etabloval nejen na české, ale také na mezinárodní scéně. S dílem Magdaleny Jetelové jeho práce spojuje jejich jednoduché provedení v neefektivních materiálech, blízkost estetiky minimalismu a zájem o architektonicky strukturovaný prostor. Oba autory sblízuje také motiv křehké rovnováhy, vratkosti a polarity, jež rozvíjejí ve svých dílech (M. Jetelová, série Mezní moment, 1980).

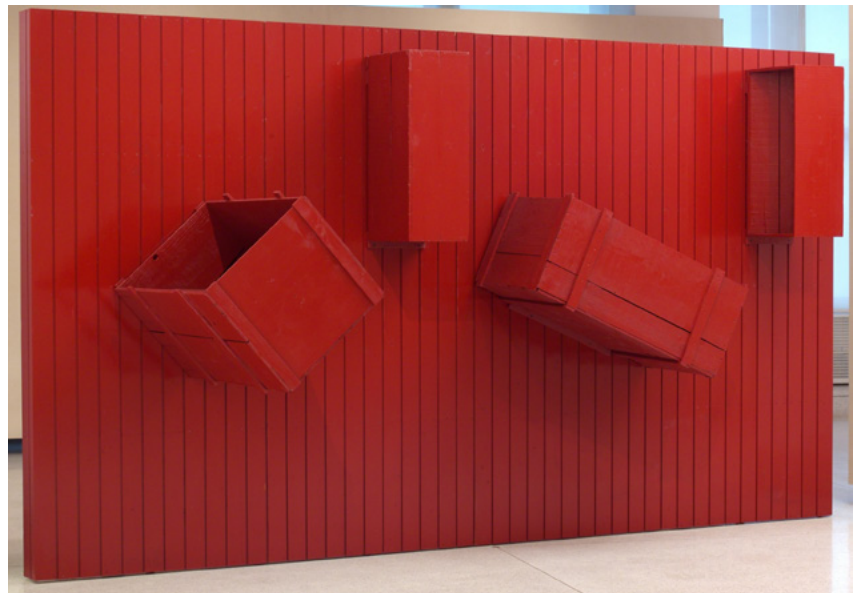

Václav Požárek

Výřez ze stěny

1991

Václav Požárek (1940), jeden z českých umělců velmi dobře etablovaných v zahraničí, se zabývá fotografií, kresbou a také tvorbou objektů architektonické povahy. Jeho práce charakterizuje strohost a úmyslná neefektivnost. Využívá i prvků bytostně spjatých s domovem, základní osou lidského života. Jeho Dveře stavěné do kouta kladou existenciální otázky stejně jako řada děl Magdaleny Jetelové (např. díla Schody, 1972; Průhled, 1988). Dílo získala Národní galerie darem autora v roce 2005.

06

Navštivte
ve stálé
expozici –
1. patro,
ochoz

Michelangelo Pistoletto

Hrob zrcadla

1993

Využití zrcadlení, rozvíjení prostoru uměleckého díla skrze optickou iluzi vytvořenou zrcadlícím povrchem, je oblíbený postup italského umělce Michelangela Pistoletta (1933). Od šedesátých let 20. století vytváří zrcadlové obrazy – nanáší motiv různými technikami na vysoce reflexní povrchy. Divák sledující takové dílo se pak stává nutně jeho součástí. Stejný

efekt – intenzivní vtažení diváka do prostředí instalace Dotek doby skrze využití zrcadlící fólie – sleduje i Magdalena Jetelová. Pistolettův Hrob zrcadla vznikl, shodně jako uvedená instalace, přímo pro výstavní prostory Národní galerie v Praze (pro klášter sv. Anežky České).

Emilie Brzezinski

Rozlomené kmeny II Rozlomené kmeny III

1. polovina 80. let 20. století

Americké sochařce s českými kořeny Emilii Brzezinski (1933) se od osmdesátých let 20. století stalo dřevo ústředním výtvarným materiálem. Podobně jako díla Magdaleny Jetelové působí její monumentální práce vznikající za použití motorové pily, seker a dlát na diváka svou jednoduchou monumentální formou oproštěnou od detailů a fyzickou podstatou jejich původního materiálu. Dílo získala Národní galerie darem od autorky v roce 2016.

07

Další zdroje informací o umělkyni a výstavě

1/ Magdalena Jetelová představuje ústřední instalaci aktuální výstavy *Dotek doby* v pořadu *Události v kultuře*. 2017. Délka: 2 min.

2/ Magdalena Čechlovská: Umělkyně Jetelová zaplnila Veletržní palác. Nad hladinou kaskádovitých bazénů křižují lasery, Hospodářské noviny, 17. 3. 2017

3/ Video portrét z produkce Centra European Art Database přibližuje tvorbu M. Jetelové a představuje i její německý ateliér a olomouckou výstavu z roku 2013. Délka: 21 min.

4/ Portrét umělkyně z produkce České televize natočený pro pořad *Artmix*, 2008. Délka: 12 min.

5/ Přednáška Magdaleny Jetelové v Oblastní galerii Liberec, 11. května 2014. Délka: 64 min.

6/ Webové stránky umělkyně: www.jetelova.de

Prolinky je možné otevřít jen s připojením na internet.

08

Informace

Informace o doprovodných programech Další informace

Kurátorka

Milena Kalinovská

Místo konání

Veletržní palác, Malá dvorana a mezanin, Dukelských hrdinů 47, Praha 7

Termín konání

17. 3. – 3. 9 2017

Vstupné

Základní: 250 Kč, snížené: 150 Kč

Vstupné pro školní skupiny (bez programu): 30 Kč / 1 osoba, pedagogický doprovod (2 osoby) a děti do 6 let: zdarma

Cena programu pro školy: 50 Kč / 1 žák při skupině 20 a více osob, 1 000 Kč / 1 skupina žáků menší než 20 osob

Doba trvání 90–120 min.

Rezervace: dva týdny předem

Otevírací hodiny

Denně kromě pondělí od 10 do 18 hodin

Doprovodný program

Oddělení vzdělávání a programů pro veřejnost Národní galerie v Praze

Autorky Studijních materiálů

Lucie Štůlová Vobořilová, spolupráce Barbora Škaloudová a Jitka Šosová

Grafik Studijních materiálů

Nicky Shushulov

Informace o doprovodných programech

Oddělení vzdělávání a programů pro veřejnost Národní galerie v Praze, tel.: 224 301 003, e-mail: vzdelavani@ngprague.cz, www.ngprague.cz

Informace o otevírací době a vstupném

Tel.: 224 301 122

Tyto a další studijní materiály jsou k dispozici ke stažení zdarma [ZDE](#).

